

157

Δωρεὰ ἀνταποδοτικῇ

φ. 92^v

/ Φ 93.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. Ἔτην ἐκ τῆς ἐνσάρκου αὐτοῦ οἰκονομίας 1681/ ἐν [μηνί] / Ἰουνίου 10/ εἰς τὸ σπίτιν κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστην ἡ κερά Κα[τε] / ρίνα ἡ δουλεύτρα τοῦ ποτὲ μακαρίτην μισέρ Νικολοῦ Τζαματιᾶ καὶ τὸ παιδί τοῦ ἰδί[ου] / μισέρ Νικολοῦ Τζαματιᾶ ὀνόματι Φηλιτζῆς τὸ ὁποῖο παιδί ὁ αὐτὸς Φηλιτζῆς μεῖ ἰδίαν [του] / βουλὴ καὶ μεῖ ἰδίαν του θέλησιν χωρὶς τινὸς ἀνέγγασην θέλει καὶ λέγειν πὼς ἐπειδὴ / καὶ νὰ γνωρίζην πολ-
 λές χάρες καὶ δούλεψες ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἄνωθεν Κατερίνα καὶ ὅπου τὸ / εἶχε εἰς τὸ χέριν τῆς ἀπὸς τας ἐπόθανε ἡ μάνα του καὶ ὁ κύρης του καὶ ἐνέθρεψέν το ὡς ἴδι / ἄν
 του μάνα καὶ ὡς καλὸς του γονέος διὰ τοῦτον θέλει καὶ ἀφήνει τῆς ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς τὰς / χεῖράς τῆς ἓνα κομμάτιν περιβολάκιν ὅπου ἔχειν εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῶν
 Μελανῶν τὸ σύν / μπλιο τοῦ Πετρόκολου ἡγου λιογύριν τὸ ὁποῖο τὸ ἐντριβεύει ἡ κυρία ἡ Καπέλα τὸ ὅποι / ο λιογύριν τὸ ἔχειν ἀπὸ τῆς μακαρίτης τῆς μητέρας του
 τῆς ποτὲ Ἀντωνίνας ὅπου τὸ εἶχε / καὶ ἐκείνη πουρκὶ ἀπὸ τῆ μάνα τῆς τῆ Λιανῆ τῆς Ραῖνας τὸ ὁποῖο πρᾶμα ἀπὸ τὴν σήμε / ρον τὸ ἀφήνειν εἰς τὰς χεῖρας τῆς αὐτῆς
 Κατερίνας νὰ τῷχην καὶ νὰ τὸ κρατῇ καὶ νὰ τὸ καρποτρῶ / γην ἕως οὗ ἂν τοῦ μέλη ὁ Θεὸς καλὸ καὶ γενῇ καὶ παντρευτῇν νὰ τὸ παίρνη πάλι τὸ αὐτὸν πρᾶ / μα νὰ εἶναι
 ἐδικόν του. Εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃν καὶ τύχη του θάνατος ἢ ἐδῶ ἢ εἰς τὴ
 ξε / νητιᾶ πού λογαριάζει νὰ πάγην, τὸ αὐτὸν πρᾶμα θέλει νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς Κα-
 τερίνας / διὰ τὴν ψυχὴν του καὶ διὰ τὴ ψυχὴν τῆς μητέρας του ὅπου ἤτονε ἀπὸ λό-
 γουν τῆς νὰ τῷχην / καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζην καὶ νὰ τὸ κἀνῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται καὶ
 ἀπὸ κανένα νὰ μὴν ἔχην / καμμία δυσ / κολία καὶ / κανέ / ναν ἐμπόδιο διατὶν αὐ-
 τὴν ἐγνώρισεν καὶ μάνα καὶ κύρην καὶ ὅχιν ἄλλον κανεὶ καὶ αὐτὴν / ἐξενοδούλευε
 καὶ ἐνεθαρέβεγον ὡς λέγει ἀτότου καὶ μάλιστα θεωρώντας πὼς καὶ ὁ μα / καρίτης ὁ
 πατέρας του τῆς ἤφηκε τὰ σπίτιαν του νὰ κάθεται ἕως τὴν ζωὴν τῆς διὰ νὰ / μπορῇ
 νὰ ἔχην καὶ τὸ αὐτὸ παιδί νὰ τὸ ἀναθρέψῃν καὶ ἔττι τὸ ἐνέθρεψε καὶ ἐγένην με /
 γάλιο καθὼς εἶναι τὴν σήμερον ὡς λέσιν χρόνω δέκα πέντε. Ἀκόμη λέγειν τὸ αὐτὸν παι /
 δι ὅτι πὼς ἀφήνειν τὸν μπαναινδεσιμώτατον ἀφέντην Μπραντονίον Βέγια /
 ἐπίτροπόν του νὰ παρασταθῇν καὶ νὰ εἶναι ὥσπερ καὶ τοῦ λόγουν του ἂν ἴσως καὶ
 κανέναν / ἤθελε εὔρεθεῖν νὰ συνχύσῃν ἢ νὰ σκανταλίσῃν τὴν ἄνωθεν Κατερίνα διὰ
 πινὸ / μή τοῦ προορισμένου πραιμάτου καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκόμη δίνει τῆς ἐξουσίᾳ ἂν

ἡγροικα καὶ εἶ / ναι μπενεφιτζιὸν τοῦ πραμάτου νὰ γίνεται καλὰ νὰ τὸ δίνην παντο-
τινὸ / διὰ νὰ μπορῇ νὰ στέκη πάντα κυβερνημένον. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρού-
σας ντονά / τζιος βάζου καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός
τος — —

/ — Χρυσῆς Γιουστινιάνος μάρτυρας παρακαλετὸς — —

/ — Χριστόδουλ 'Αμάγης μάρτυρας —

/ — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

158

Πώληση

φ. 93^Γ

Φ. 94.

/ [+ Εἰς δόξ]αν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ 'Ιουνίου 11/ εἰς
τὸ σπίτιν τῆς κερά Κατερίνας/ χήρας γυνῆς τοῦ ποτὲ μισερ Τζώρτζην 'Ακριβοῦ
ἐδῶ παρὼν ἡ αὐτὴν κερά Κατερίνα καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέ / ρον ὁ μισερ Μάρκος Μπά-
φος λέγοντας ἡ ἄνω εἰρημένην κερά Κατερινιά τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τῆς εὐρί /-
σκουνται ἀπὸ κληρονομία τῆς μακαρίτης τῆς θείας της τῆς ποτὲ Χρυσοστόμινας
κάποια σπίτια εἰς / τὸ μέρος τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ τῆς Ξενοπούλας ἡγου μιὰ
κάμαρα μεγάλη μὲ τὸ μαγερεῖον της καὶ / μὲ τὴ σκάλαν της καὶ μὲ τὸ κατώγιν
της ἀπὸ κάτω καὶ ἄλλον ἓνα κατώγιν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ σινιὸρ Γιακουμέ / του
Γριμπία μὲ ἄλλη σκάλα ὅπου ἀνεβαίνειν εἰς τὸ δῶμα τοῦ αὐτοῦ κατωγιοῦ καὶ μπαί-
νειν εἰς τὴν ἄ / νων εἰρημένην κάμαρα διατὶν ἔχειν δύο πόρτες καὶ δύο σκάλες ὡς
εἶπαμε ἡ μία ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ / ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ μπροστὰ τῆς
πόρτας τοῦ σινιὸρ Γιακουμέτου τὴν ὁποία κάμαρα καὶ μαγερ / γιὸ καὶ τὰ δύο κατώ-
για μὲ πᾶσαν τὸς δικαίωμα καὶ ποσσέσαν καὶ μὲ πᾶσαν τὸς ἀγέριδες ἀπὸ τὴν σὴν /-
μερον ἡ αὐτὴν κερά Κατερινιά ἀποκδύνεται ἀπὸ τὰ αὐτὰ σπίτια καὶ ἐντίνεϊτα καὶ
παραδίνεϊτα / καὶ τέλεια τὰ δίδει καὶ παραδίνει τα καὶ ξεπουλεῖ τα τοῦ ἄνου εἰρη-
μένου μισερ Μάρκου μὲ ὅλαν τὸς τὰ δικαί / ὠματα καὶ μὲ πᾶσαν τὸς ποσσέσον ο
διὰ ρεάλια σαράντα ὀκτῶν ἡγου (νούμερο) 48/ σκαθὼς ἔβαλα τὰ / αὐτὰ μέρην τὸν
μαστρὸ Μανώλη Ροδίτην καὶ τὸν μαστρὸ 'Ιωάννη τοῦ Γουλιαρμῆ καὶ ἐποκόψανσιν
τα εἰς τὴν / αὐτὴν τιμὴν τῶν σαράντα ὀκτῶν ρεαλίω τὴν ὁποία πληρωμὴν καὶ τιμὴν
τῶν αὐτῶν σπιτιῶν καθὼς / τὰ ἐστιμάρασιν οἱ αὐτοὶν ἀποκοπταὶ καθομολογᾷ ἡ
εἰρημένην κερά Κατερινιά ἡ πουλήτρα πὼς / τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέντα ἀπὸ τὰς